

ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ ПЕДАГОГА ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ОСВІТІ

Літвінчук С.Б.,

*канд.пед.наук, доцент кафедри
методики професійного навчання,*

Іваненко В.С.,

*здобувач вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта (Технологія
виробництва і переробка продуктів сільського господарства)»,*

Миколаївського національного аграрного університету,

м. Миколаїв, Україна

Модернізація сучасної освіти в Україні в контексті європейських вимог орієнтується на пошуки підходів до розв'язання нових освітньо-виховних завдань, активне впровадження в теорію та практику педагогічних нововведень. В інноваційних освітніх перетвореннях особливо високими є вимоги до рівня теоретичних знань і практичної підготовки вчителя [1]. Готовність педагога до розроблення, апробації до використання та впровадження в навчально-виховний процес педагогічних інновацій постає як необхідний компонент його професійної готовності.

Одним з найактуальніших завдань, над яким потрібно педагогу працювати на сучасному етапі, є підвищення результативності роботи на основі удосконалення фахового рівня і творчої майстерності[2]. Психологічна готовність педагога до інноваційних перетворень визначається такими показниками, як: інтелектуальність; соціальність; емпатія; асертивність; емоційна стабільність; оперативність у прийнятті рішень; гуманізм; креативність (Рис. 1).

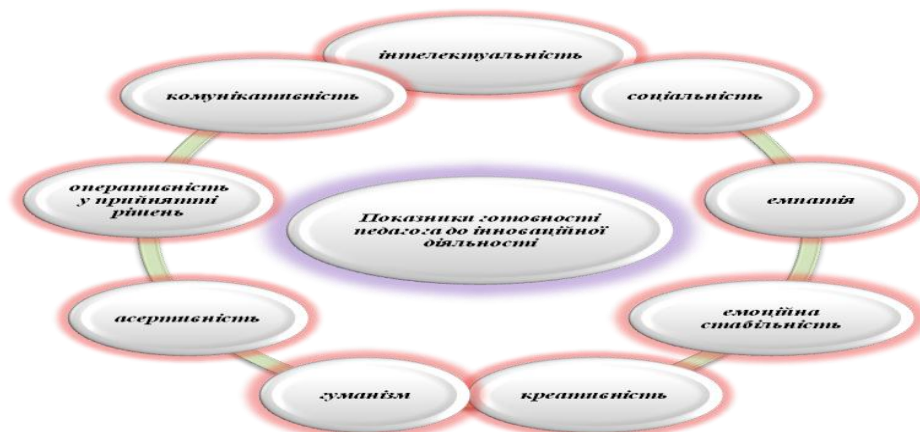

Рис. 1. Психологічна готовність педагога до інноваційних діяльності

Саме за таких умов на уроках створюється позитивна психологічна атмосфера, поєднується вимогливість із добротою, формується внутрішня потреба учня в успішному оволодінню учнями професією.

Готовність педагога до інноваційної діяльності останніми роками досліджують А. Веліховська, Е. Бацуровська, К. Горбунова, Т. Демиденко, І. Дичківська, Н. Клокар, О. Коберник, К. Макагон, Т. Перекрыстова, та ін. Упровадження педагогічних інновацій супроводжують певні проблеми в діяльності педагога, наприклад, невідповідність інноваційних та державних програмам виховання і навчання, необхідність узгодження різних педагогічних концепцій, нових методичних розробок. Актуальною залишається проблема адаптації нововведення до конкретних умов праці педагога, розробки необхідного навчально-методичного забезпечення та механізму реалізації педагогічної інновації в конкретному навчальному закладі. Недостатньою є поінформованість вчителів з проблем організації і проведення інноваційної діяльності. Крім того, процес підготовки педагога в системі безперервної освіти містить суперечності між репродуктивним характером навчання педагогів і необхідністю продуктивної педагогічної діяльності, між труднощами засвоєння вчителем способів інноваційної діяльності та необхідністю професійно-педагогічної взаємодії з метою вирішення завдань, пов'язаних із упровадженням нових технологій навчання й виховання тощо.

В час інновацій в освіті педагог-учитель повинен бути фасилітатором (від англ. – полегшувати) та консультантом, радником учнів. Від фасилітатора очікуємо, що він буде мислити позитивно і: приймати учнів такими, які вони є, розвиваючи їх особистісні риси і нахили, розвивати професійні навички та вміння учнів; довіряти учням, без особливої необхідності не втручатися в їх роботу і пошукову активність, а успіх та самоствердження учнів досягати при коректному аналізі їх помилок; підтримувати учнів та пояснювати ситуацію на простих прикладах, які або уже знайомі учням, або є такими, які вони легко засвоюють; не нав'язувати своїх думок групі, сприяти вільному виникненню ідей, які народжуються або втілюються, надає можливість висловлювати свої думки іншим, заохочувати учнів до співпраці; постійно дбає про створення позитивної мотивації в учнів до навчання, сприйняття нового для них, готовий пристосувати намічені шляхи до нових обставин, викликати зацікавленість, визначити завдання; встановлення критерії між-, внутрішньо групової взаємодії, оцінюванню, контролю, допомагати в підбитті підсумків, результатів загальної роботи.

Тому що завдання педагога – дати достатню мотивацію доцільності таких дій і продемонструвати, як це впливає на розвиток особистості учнів і на формування в них навичок працювати індивідуально, швидко орієнтуватися в джерелах інформації для розуміння та розв'язання теоретичних, практичних та регіональних проблем, уміння реалізувати свій потенціал за умов професійних конкурсів та змагань.

Для того, щоб наші учні якнайкраще професійно самореалізувалися, стали успішними професійно затребуваними спеціалістами, звичайно, потрібна наполеглива й сумлінна щоденна праця педагогів, яка може розвинути паростки здібностей, що допоможе впевнено крокувати на шляху неперервного всебічного самовдосконалення.

А кінцева мета особистісно-орієнтованої гуманістичної освіти – «... не сформувати й навіть не виховувати, а знайти, підтримати, розвинути людину в

людині, закласти в ній механізм самореалізації особистості», закласти механізм успішної життєдіяльності особистості протягом професійного життя, яке має бути тривалим і успішним в умовах сучасної конкуренції і глобалізації, постійних змін і постійному виникненні нових потреб, на які треба вміти своєчасно реагувати, у сучасному полі-етнічному та полікультурному середовищі.

Таким чином, визначені критерії готовності педагога до інноваційної діяльності: усвідомлення необхідності в інноваційній діяльності, готовності до творчої діяльності з нововведень; упевненість в тому, що нововведення призведе до позитивних результатів; узгодженість особистих цілей з інноваційною діяльністю; готовність до подолання творчих невдач; рівень технологічної готовності до виконання інноваційної діяльності, позитивна оцінка власного попереднього досвіду в світлі інноваційної діяльності; здатність до професійної рефлексії.

Список використаних джерел:

1. Богданова І. М. Професійно-педагогічна підготовка майбутніх учителів на основі застосування інноваційних технологій : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора пед. наук : спец. : 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / І. М. Богданова. – К., 2003. – 39 с.

2. Кремень В. Г. Освіта і наука України: шляхи модернізації (факти, роздуми, перспективи). – К. : Грамота, 2010. – 216 с.